

Nemes Izsák Születési Anyakönyvi Kivonata

Pe baza convenției încheiate la București în anul 1924 cap. VIII art. 13 scutit de timbru

Nr. de înregistrare 80 4/19 1939

Litera volun. I

Nr. foi 28/1859

EXTRAS

din Registrul matriculei

nășterilor a comunitățile izraelită din circumscripția matriculei Tg.-Lăpușului

N-rul curent	4
Numele născutului	Nemes Izsák (Iczig)
Data nășterii (anul, luna, ziua)	1859 Mai 16
Sexul (Masc. sau fem.)	Bărbătesc
Starea (legitim. sau nelegitim)	Legitim
Părinți născutului	Numele al tatălui și locul de indigenat
	Numele mamei și locul de indigenat
Domiciliul părinților și locul nășterii copilului	Târgul-Lăpușului
Numele moașei	Hibert
Zona de botez	1859 Mai 25
La băieți Numele botezatului	Störsele Anton
Numele, profesiunea și locuința naștilor	Nemes László
Unde și când s'a dat numele	
La fete Prin cine sa dat numele	
Numele prof. și localit. măritorilor	
Observațiuni	

Se certifică că extrasul prezent conștină după conținut cu datele originale.

Dat astăzi, la 19 Mai 1939

conducătorul confesiunii izr.

TG. LAPUȘUL

Glos. Tg.-Lăpuș.

Nemes Izsák (Iczig) román nyelvű születési anyakönyvi kivonata
1859-ben született,
Apja Nemes László,
anyja Haja

Nagyapám, Nemes Izsák (Iczig) 1859-ben született, Magyarlăpuson. Apám születési anyakönyvi kivonatában az áll, hogy Nemes Izsák fiákeres, de gyerekkoromban többször voltunk ott, és láttam,

hogy nagy istállója volt, lovakkal, tehenekkel. Azt hiszem, nem is annyira fuvaros volt, inkább lovakat és teheneket nevelt és adott el. Emellett lehet, hogy fuvarozott is. Elég jómódúak voltak. Nagypám is nagy magyar volt. A húsvéti szünetben, Pészahkor lejártunk hozzájuk látogatóba, és ilyenkor mindig becsukta az ablakot meg a spalettát, hogy ne hallják a románok az utcán, és elszavaltatta velem a "Talpra magyart", meg elénekeltette a magyar himnuszt. Nagyon odavolt, hogy elcsatolták őket Magyarországtól. A nagymamát ez kevésbé érdekelte, ő inkább vallásos volt. Nagypám is tartotta a vallást, rendes szédereste volt mindig, templomba járt, de igazán vallásos a nagyanyám volt, aki nem is beszélt jól magyarul. Jiddisül jobban beszélt. Nagypámmal is jiddisül beszélt, de a nagypám nem tudott igazán jól.

Anyagilag egy jómódú paraszt életszínvonalán éltek. Egy nagy udvar volt, két szoba és konyha egy földszintes, tornácos házban. A plafonon fagerendák voltak. A háznak volt egy utcai frontja egy utcai szobával, de a bejárat oldalt volt, az udvarról. Egypár lépcső vezetett a tornácra, és onnan bejutottunk a konyhába. A konyhából nyílt jobbra és balra a két szoba. Az udvaron volt még lóistálló, tehenistálló, mögötte lekerítve egy kert gyümölcsfákkal és veteményessel, ami lement egészen az Iza partjáig. Fürdőszoba nem volt, és 1929-ben, amikor utoljára voltam ott, még nem volt vízvezeték. Kimenni a budira kellett, a vizet a kútról hozták. Húsvétkor mindig ott jött össze a család, ott találkoztam a [máramaros]szigeti és a szabadkai unokatestvéremmel.